

Перехід, що забезпечує мінімальний додатковий приріст висоти у межах 0–1 см у фазі ВВСН-73 у 2024 та 2025 роках. Це свідчить про досягнення фізіологічного плато для ростових процесів у даних умовах або про неефективне засвоєння надлишкового азоту.

Таким чином, азотне живлення є домінуючим чинником, який регулює лінійний ріст озимого тритикале, особливо після виходу в трубку, проте його ефективність суттєво модулюється метеорологічними умовами конкретного року.

Список використаної літератури

1. Щипак Г. В. Продуктивність і якість зерна нових сортів озимих тритикале. *Инф. бюл.*, Харків, 2002. № 6.
2. Зайцев О., Ковальов В. Нові сорти тритикале: морфобіологічні і технологічні особливості. *Пропозиція*. 2003. № 11. С. 50–52.
3. Господаренко Г. М., Любич В. В. Хлібопекарські властивості зерна тритикале ярого за різних норм і строків внесення азотних добрив. *Вісник Полтавської державної аграрної академії*. 2010. № 1. С. 6–9.

УДК 633.34:631.526.3:631.559

РІСТ РОСЛИН І ВРОЖАЙНІСТЬ СОРТІВ СОЇ

Січкач Андрій, канд. с.-г. наук
Григориця Андрій, здобувач вищої освіти
Уманський національний університет

Найкоротший шлях вирішення проблеми повноцінного і високоякісного протеїну є розширення посівів і підвищення урожайності сортів сої [1, 2].

Наші спостереження показали, що висота рослин сої середньостиглого сорту Подільська 1 становила 126,7 см, середньостиглого сорту Одеська 150 відповідно – 119,4 см. Нижчі показники висоти стебла спостерігалися у середньораннього сорту Подільська 416 – 116,5 см. Ще нижчі показники висоти стебла отримано у ранньостиглого сорту Київська 98 – см та середньораннього сорту Золотиста (98,3 та 83,2 см відповідно).

Оптимальна асиміляційна поверхня листків визначає величину врожаю сої. Якщо показники площі листків вищі або нижчі за оптимальні значення, в обох випадках отримуємо недобір зерна сої.

В наших дослідах рослини сортів сої висівали широкорядним способом з шириною міжрядь 45 см і мали добре освітлення. Дослідження показали, що високі показники площі листової поверхні були у рослин сої (фаза початок наливу насіння) середньостиглого сорту Подільська 1 –

36,1 тис. м²/га, дещо нижчі – у середньораннього сорту Подільська 416 – 34,8 тис. м²/га, ще нижчі – середньостиглого сорту Одеська 150 – 32,6 тис. м²/га, середньораннього сорту Золотиста – 31,3 тис. м²/га та ранньостиглого сорту Київська 98 – 30,4 тис. м²/га, порівняно з сортом Романтика (контроль) – 29,7 тис. м²/га. Площа листової поверхні у фазі повного наливу насіння сортів сої зменшується завдяки підсиханню і опаданню нижніх листків.

Симбіотична азотфіксація різних сортів сої показала, що на кореневій системі сої ранньостиглого сорту Київська 98 спостерігалася найбільша кількість бульбочок – 51 шт. і масою 0,75 г, менша – на середньостиглому сорті Подільська 1 – 48 шт. і масою 0,71 г, середньоранньому сорті Подільська 416 – 44 шт. і масою 0,59 г, середньоранньому сорті Золотиста – 42 шт. і масою 0,54 г, середньостиглому сорті Одеська 150 – 37 шт. і масою 0,47 г, порівняно з сортом Романтика (контроль) – 40 шт. і масою 0,50 г.

Високі показники урожайності зерна отримано у ранньостиглого сорту Київська 98 – 3,15 т/га, середньостиглого сорту Подільська 1 – 3,06 т/га, середньоранньому сорті Подільська 416 – 2,96 т/га. Дещо нижча врожайність спостерігалася на середньоранньому сорті Золотиста – 2,41 т/га та середньостиглому сорті Одеська 150 – 2,28 т/га.

Висновки. Рослини середньостиглого сорту Подільська 1 формували високі показники центрального стебла 126,7 см, листової поверхні 36,1 тис. м²/га. Ранньостиглий сорт Київська 98 забезпечив найвищу азотфіксацію (51 шт. бульбочок масою 0,75 г) та урожайність зерна 3,15 т/га.

Список використаної літератури

- 1 Зінченко О. І., Січкарь А. О., Рогальський С. В., Вишневецька Л. В., Кононенко Л. М. Ріст рослин і врожайність сортів сої в південному Ліссостепу України. *Вісник ЖНАЕУ*. 2016. №2. (56), Т.1. С. 119–126.
2. Berglund D.R. Soybean production. Extension service. 2021

УДК 633.15:633.2:636.085:633.3

ПЕРЕТРАВНИЙ ПРОТЕЇН У ЗМІШАНИХ ПОСІВАХ КУКУРУДЗИ З БІЛКОВИМИ КУЛЬТУРАМИ НА СИЛОС

Січкарь Андрій, канд. с.-г. наук
Уманський національний університет

Велике значення змішаних посівів кукурудзи з білковими культурами на силос полягає не лише в тому, що вони формують високу врожайність кормових одиниць, але і в значному підвищенні збору кормового протеїну, який забезпечує збалансованість кормової одиниці і зменшує перевитрату